

Det er jo f. Ex. en Selvfølge, at, da det staar i Grundloven, at Kirken skal være evangelisk-lutherisk, saa kan man ikke give en saadan Frihed, at den ikke bliver evangelisk-lutherisk. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke komme ind paa Punkterne, da de jo, som den ærede sidste Taler meget rigtig bemærkede, ville komme frem ved en anden Leilighed, og jeg tror egentlig heller ikke, at det var for at faae dem drøftede, at den høitærede Minister bragte dem frem. Jeg tror, at han bragte dem frem for at dække eller tilfløre det Første, thi naar han klagede over den korte Forhandling, som disse Mænd havde ført, saa synes jeg ikke, at der er nogen Mening i, at han siger til os: „Nu er det bedst, at vi faae det afgjort med det Samme.“ Det forekommer mig, at der var kun lidt Logik i den Historie. Jeg skal derfor, som sagt, ikke komme nærmere ind herpaa, hvor meget jeg end kunde være fristet til at følge den høitærede Minister Punkt for Punkt, netop for at paavise, at han paa ingen Maade har fulgt Dr. Skat Nørdom i den Udvikling, han gav. Han fremkom ikke med Fløden, men kun med Ballen, og derfor mener jeg, at den sidste ærede Taler imod sin Billie er kommen til at gjøre Dr. Skat Nørdom Uret, idet han sagde, at den høitærede Minister havde givet os Hovedpunkterne i Dr. Skat Nørdoms Bog. Iøvrigt maa vi jo aldrig glemme — det er en god, gammel Regel ogsaa for de kirkelige Forhold — at holde os for Die, at alt Gammelt kan ikke overholdes, men at den nye Vin sprænger de gamle Læderflasker.

Busk: Jeg bad om Ordet, da den høitærede Minister begyndte paa sit Svar til den ærede Ordfører for Forespørgerne (Høgsbro). Siden da have baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem ovre ved den anden Side (S. Holm), der ogsaa er Medforespørger, haat Ordet, og da de have udtalt en hel Del af det, som jeg maatte ellers vilde have benyttet Leiligheden til at gjøre Bemærkning om, saa kan jeg nu fatte mig meget kort. Den høitærede Minister har jo fortalt os en hel Del om hans Mening om de enkelte Punkter i denne Adresse fra Ålborg, men det forekommer mig, at det rager ikke denne Sag det Tjerneteste. Jeg bryder mig i dette Dieblit ikke en Døit om Ministerens Mening om disse Punkter i denne Adresse. Naar vi i sin Tid komme til at diskutere denne Adresse, naar den kommer fra Andragendeudvalget, eller naar vi i sin Tid komme til at diskutere disse Spørgsmaal i Form af et Lovforslag, saa bryder jeg mig nok om den høitærede Ministers Mening, men i dette Dieblit forekommer det mig, at Ministerens Mening ligger aldeles udenfor Sagen. Det er dette, der har givet mig Anledning til at bede om Ordet, thi hvilken Grund havde Ministeren til at gaae aldeles udenfor Forespørgselsens

Ordblyd, og jeg kan ogsaa gjerne sige udenfor dens Indhold? Han angav som Grunden dertil den, at der i dette Dieblit svarede en Provsteret over Hovedet paa en Del af disse Præster, og her har jeg da nok Lytt til at gjøre et Spørgsmaal til den høitærede Minister, thi det forekommer mig, at naar de ærede Forespørgere komme med en Forespørgsel, som er aldeles klar og tydelig, saa bør og skal Ministeren ikke slippe for saa godt Kjøb, at han skal kunne snaffe sig fra Sagen ved at give sig til at tale om Punkter i Ålborg-Adressen, som slet ikke ligge for. Den høitærede Minister begyndte som sagt med at sige, at Grunden dertil var den, at der svarede en Provsteret over Hovedet paa nogle af disse Præster. Saavidt som jeg har kunnet følge med, saa ere ganske vist de Præster, som have sendt Næsen Retour, anklagede for en Provsteret, men ere ogsaa alle de andre Præster, som have bedt Ministeren om at maatte blive anklagede, blevne anklagede for en Provsteret? Dersom disse ikke ere blevne anklagede — og herom er der ikke kommet Noget til Offentlighedens Kundskab, — saa er det jo kun dem, der have tilladt sig at sende Næsen Retour, der ere blevne anklagede, og saa ere de altsaa maatte blevne anklagede for den Form, som de have brugt ved at sende Næsen Retour. Men dersom dette er Tilfældet, saa forekommer det mig, at det slet ikke rager denne Sag, og saa synes jeg ikke, at den høitærede Minister, fordi der svæver en Provsteret over Hovedet paa en Del af disse Præster, behøver at være saa jomfruelig eller saa kyndt overfor Forespørgselen, thi det er jo, som sagt, en Provsteret, der svæver over dem, fordi de ere gaaede hen og have sendt Næserne Retour, maatte i en Form, som ikke kan forenes med den Subordination, de ere skyldige overfor den høitærede Minister. Naar den høitærede Minister vægrer sig ved at komme ind paa Sagens Kjernepunkt for Sagens Skyld, vil jeg tillade mig at bede den høitærede Minister, hvis det behager ham, at give os Svar paa, om der er andre Anklagede end dem, der have sendt Næserne Retour? Den høitærede Minister angav en Grund til, som jeg finder ligesaa uforstaaelig som den første, og det var, at han ikke vilde svare paa Grund af den Maade, paa hvilken den Adresse var fremkommen. Det er nu lidt gaadefuldt. (Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet [Scavenius], ryfter paa Hovedet). Jeg ser, at den høitærede Minister ryfter paa Hovedet. Maatte den høitærede Minister mener, at jeg ikke refererer ham rigtig, men det er Tilfældet, det er ordret, hvad han sagde; jeg skrev det ned i samme Dieblit, nemlig, at den anden Grund til, at han ikke vilde komme ind paa at svare paa Forespørgselen, var den Maade, paa hvilken Adressen var fremkommen. Det er mig lidt gaadefuldt, hvad den høitærede Minister har ment dermed, og jeg tillader mig at spørge